

[Birthe Hansen]

her i landet og dermed gør Danmark til et mål for udslettelse i et atomvåbenopgør mellem stormagterne, en tilkendegivelse, som på utraditionel måde er med til at gøre – det kan ikke gøres for tit – opmærksom på de følger og det ragnarok, som truer hele vor klode. Efter anden verdenskrig havde mennesket og naturen en mulighed for at komme op at stå igen. Den mulighed eksisterer ikke efter en atomkrig. Der er intet efter en atomkrig. At den største trussel mod vor sundhed i dag ikke hidrører fra sygdom, men er menneskeskabt, er tragisk. Derfor må det også tilkomme mennesker selv at fjerne denne trussel mod vor sundhed.

Den slags simple beslutninger, som dette forslag vil give mulighed for, kan forstås af alle, for når man ikke oppefra tager skridt til en ændring af det, der er af vital betydning for mennesker, nemlig at få fjernet truslen om en atomkrig, så må man, hvad dette forslag vil give mulighed for, starte i det lokale område, nemlig i ens egen kommune, derude hvor mennesker ikke har svært ved at forestille sig, hvad det vil betyde for dem og deres kommune, hvis den var fyldt med soldater og atomvåben.

Risikoen for, at en teknisk fejl udløser en atomkrig, er til stede daglig. Derfor skal en beslutning som den, vort forslag giver mulighed for, ses som en ring i vandet, der breder sig til mange ringe, så man til sidst har fjernet alle atomvåben på vor klode. Derfor er alle bestræbelser for at bevare fred så absolut også et kommunalt anliggende.

Vort forslag har ikke, som det tidligere har været sagt, noget som helst at gøre med, at kommuner så melder sig ud af helheden, er sig selv nok, heller ikke noget at gøre med, at mennesker får en falsk form for tryghed. De ord bruges alene for at forplumre debatten.

Det er også sagt, at Danmark rent faktisk er et atomvåbenfrit område. Hvorfor så den megen modstand, det meget juristeri om kommuners ret eller mangel på ret til at give en officiel erklæring om denne faktiske tilstand? Hvorfor så bange for det enkelte menneskes ret til at sige fra over for atomvåben? Og hvorfor, som det tidligere er sagt her i salen af indenrigsministeren, er det urimeligt at lave om på disse regler, når det i allerhøjeste grad har borgernes interesse?

Begrundelsen, at det alene er regering og folketing, der varetager disse sikkerhedspoli-

tiske spørgsmål, holder ikke stik. Det enkelte folketingsmedlems viden og magt over sikkerhedspolitikken hertillands eksisterer ikke. Den eksisterer vel dårlig nok for medlemmerne af forsvarsudvalget. Det er helt andre steder, de tunge beslutninger tages.

Jeg vil godt slutte af med at sige til oplysning for dem, der også tænker økonomisk i en sag af denne karakter, at forslaget overhovedet ikke har nogen økonomisk betydning for kommunerne.

Aase Olesen (RV):

Da det er en genfremsættelse, skal jeg varen tro ikke forlænge debatten meget, men henvise til, hvad vi sagde under debatten den 19. maj 1983.

Jeg vil godt lige gentage for en ordens skyld, at jeg dengang undrede mig over, at ministeriet fandt det ulejligheden værd at forsøge at forhindre folk i at komme med tilkendegivelser. Det er helt klart for enhver, også for de kommunalbestyrelsesmedlemmer ud over landet, der har ønsket denne debat i de kommunale råd, at dette ikke pludselig bliver en kommunalpolitisk opgave, og jeg kan ikke tro, at de ikke også er klar over, at det er folketingets og regeringens opgave at fastlægge forsvars- og sikkerhedspolitik her i landet.

Det, det handler om, er, som fru Birthe Hansen meget rigtigt sagde, en tilkendegivelse, ikke bare indenrigspolitisk, men også ud over grænserne, for danske kommunalbestyrelser er jo ikke alene om at være så mærkværdige, at de ønsker at sige noget politisk. Det gør man i mange, mange lande, og i mange helt forskellige lande har man erklæret kommuner for atomvåbenfrie zoner.

Så jeg synes, at man i ministeriet skulle tage afslappet på dette og lade folk komme med de tilkendegivelser, de har lyst til, og ikke blande sig. Sagen er jo, når det kommer til stykket, at det kan man heller ikke. Hvad har man gjort ved, at visse kommuner allerede har erklæret sig for atomvåbenfrie zoner? Ikke spor. Man kan ingenting gøre ved det, folk har lov til at have deres meninger, og man kan ikke forhindre mennesker i, når de er forsamlede, at udtrykke deres meninger. Jeg kan da også se af pressen, at det kan selv venstrefolk finde på som kommunalbestyrel-